

Hotarare de Guvern nr. 1876 din 22 decembrie 2005 privind cerintele minime de securitate si sanatate referitoare la expunerea lucratorilor la riscurile generate de vibratii

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 81 din 30/01/2006

În temeiul art. 108 din Constitutia României, republicata, Guvernul României adopta prezenta hotărâre,

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

SECTIUNEA 1

Obiectivul si domeniul de aplicare

Art. 1. - Prezenta hotărâre stabileste cerinte minime pentru protectia lucratorilor împotriva riscurilor pentru sanatatea si securitatea lor care apar sau pot sa apar datorita expunerii la vibratii mecanice.

Art. 2. - Prevederile prezentei hotărâri se aplica activitatilor în exercitarea carora lucratorii sunt sau este posibil sa fie expusi la riscuri generate de vibratii mecanice în timpul activitatii.

Art. 3. - Prevederile legislatiei nationale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplica în totalitate întregului domeniu prevazut la art. 2, fara a aduce atingere prevederilor mai restrictive si/sau mai specifice incluse în prezenta hotărâre.

Art. 4. - Pentru aplicarea prezentei hotărâri expresiile de mai jos semnifica dupa cum urmeaza:

- a) vibratie transmisa sistemului mâna-brat - vibratia mecanica, în cazul în care este transmisa sistemului uman mâna-brat, care genereaza riscuri pentru sanatatea si securitatea lucratorilor, în special afectiuni vasculare, leziuni osoase sau articulare, afectiuni neurologice sau musculare;
- b) vibratie transmisa întregului corp - vibratia mecanica, în cazul în care este transmisa întregului corp, care genereaza riscuri pentru sanatatea si securitatea lucratorilor, în special lombalgie si traumatisme ale coloanei vertebrale.

SECTIUNEA a 2-a

Valori limita de expunere si valori de expunere de la care se declanseaza actiunea

Art. 5. - (1) Pentru vibratiile transmise sistemului mâna-brat:

- a) valoarea limita de expunere zilnica profesionala, calculata pentru o perioada de referinta de 8 ore, este de 5 m/s²;
- b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanseaza actiunea, calculata pentru o perioada de referinta de 8 ore, este de 2,5 m/s².

(2) Expunerea lucratorilor la vibratiile transmise sistemului mâna-brat este evaluata sau masurata

potrivit dispozitiilor pct. 1 din partea A a anexei care face parte integranta din prezenta hotarâre.

Art. 6. - (1) Pentru vibratiile transmise întregului corp:

a) valoarea limita de expunere zilnica profesionala, calculata la o perioada de referinta de 8 ore, trebuie sa fie de 1,15 m/s² sau sa aiba o valoare a dozei de vibratii de 21 m/s^{1,75};

b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanseaza actiunea, calculata la o perioada de referinta de 8 ore, trebuie sa fie de 0,5 m/s² sau sa aiba o valoare a dozei de vibratii de 9,1 m/s^{1,75}.

(2) Expunerea lucratorilor la vibratiile transmise întregului corp trebuie sa fie evaluata sau masurata potrivit dispozitiilor pct. 1 din partea B a anexei.

CAPITOLUL II

Obligatiile angajatorilor

SECTIUNEA 1

Stabilirea si evaluarea riscurilor

Art. 7. - (1) În executarea obligatiilor prevazute în legislatia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE angajatorul trebuie sa evalueze si, daca este necesar, sa masoare nivelurile de vibratii mecanice la care sunt expusi lucratorii.

(2) Masurarea se efectueaza în conformitate cu partea A pct. 2 sau cu partea B pct. 2 din anexa, dupa caz.

Art. 8. - (1) Nivelul de expunere la vibratia mecanica poate fi evaluat prin intermediul observarii practicilor de lucru specifice si prin trimiterea la informatiile relevante cu privire la magnitudinea probabila a vibratiilor corespunzatoare echipamentelor sau tipurilor de echipamente utilizate în conditiile specifice de utilizare, inclusiv informatiile de aceasta natura furnizate de producatorul echipamentului.

(2) Operatia prevazuta la alin. (1) se deosebeste de masurare, care necesita utilizarea unei aparaturi specifice si a unei metodologii corespunzatoare.

Art. 9. - (1) Evaluarea si masurarea prevazute la art. 7 trebuie sa fie planificate si efectuate de serviciile competente, la intervale corespunzatoare, tinându-se seama de prevederile din legislatia nationala care transpun prevederile Directivei 89/391/CEE referitoare la competentele serviciilor de protectie si prevenire si ale lucratorilor desemnati, cu atributii în domeniul securitatii si sanatatii în munca.

(2) Datele obtinute din evaluarea si/sau masurarea nivelului de expunere la vibratii mecanice se pastreaza într-o forma adecvata pentru a permite consultarea la o data ulterioara.

Art. 10. - La evaluarea riscurilor angajatorul trebuie sa acorde o atentie deosebita urmatoarelor elemente:

a) nivelul, tipul si durata expunerii, inclusiv orice expunere la vibratii intermitente sau la socuri repetate;

b) valorile limita ale expunerii si valorile de expunere de la care se declanseaza actiunea, prevazute la art. 5 si 6;

- c) orice efecte asupra sanatatii si securitatii lucratorilor expusi la riscuri deosebite;
- d) orice efecte indirecte asupra securitatii lucratorilor, care rezulta din interactiunile dintre vibratiile mecanice si locul de munca sau alte echipamente de lucru;
- e) informatiile furnizate de producatorii echipamentelor de munca, potrivit legislatiei în vigoare;
- f) existenta echipamentelor similare, proiectate astfel încât sa reduca nivelurile de expunere la vibratiile mecanice;
- g) prelungirea expunerii la vibratii transmise întregului corp în afara programului de lucru normal, sub responsabilitatea angajatorului;
- h) conditiile de munca specifice, cum ar fi temperaturile scazute;
- i) informatiile corespunzatoare obtinute din supravegherea sanatatii, inclusiv informatiile publicate, în masura în care este posibil.

Art. 11. - (1) Angajatorul trebuie sa fie în posesia unei evaluari a riscurilor, potrivit prevederilor legislatiei nationale care transpun Directiva 89/391/CEE, si trebuie sa identifice masurile care trebuie luate potrivit sectiunilor a 2-a si a 3-a din prezentul capitol.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie înregistrata pe un suport material si trebuie sa includa o justificare a angajatorului potrivit careia natura si amploarea riscurilor legate de vibratiile mecanice nu necesita efectuarea unei evaluari mai complete a acestora.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie sa fie actualizata periodic, în special daca s-au produs schimbari semnificative sau daca rezultatele supravegherii sanatatii arata ca este necesara.

SECTIUNEA a 2-a

Evitarea sau reducerea expunerii

Art. 12. - (1) Riscurile care decurg din expunerea la vibratiile mecanice trebuie sa fie eliminate la sursa sau reduce la minimum, tinându-se seama de progresul tehnic si de existenta masurilor de reducere a riscului la sursa.

(2) Reducerea acestor riscuri se întemeiaza pe principiile generale de prevenire prevazute în legislatia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE.

Art. 13. - Pe baza evaluarii riscurilor prevazute în sectiunea 1 din prezentul capitol, din momentul în care valorile de expunere la care se declanseaza actiunea, prevazute la art. 5 alin. (1) lit. b) si la art. 6 alin. (1) lit. b), sunt depasite, angajatorul trebuie sa instituie si sa puna în aplicare un program de masuri tehnice si/sau organizatorice menite sa reduca la minimum expunerea la vibratii mecanice si riscurile legate de aceasta, tinând seama în special de:

- a) alte metode de lucru care implica o expunere mai scazuta la vibratii mecanice;
- b) alegerea echipamentelor de munca adecvate, proiectate corespunzator din punct de vedere ergonomic, care sa produca cele mai putine vibratii posibile, tinând seama de activitatea pentru care sunt destinate;
- c) furnizarea de echipamente auxiliare care reduc riscul leziunilor provocate de vibratii, cum ar fi scaunele care atenuaza efectiv vibratia întregului corp si mânerile care reduc vibratiile transmise sistemului mâna-brat;

- d) programe corespunzatoare de întreținere pentru echipamentele de munca, locul de munca și sistemele de la locul de munca;
- e) proiectarea și amplasarea locurilor de munca și a posturilor de lucru;
- f) informarea și formarea adecvate a lucrătorilor în vederea utilizării corecte și sigure a echipamentelor de munca, pentru a le reduce la minimum expunerea la vibrațiile mecanice;
- g) limitarea duratei și intensității expunerii;
- h) programe de lucru corespunzătoare cu perioade de odihnă adecvate;
- i) furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea împotriva frigului și umezelii a lucrătorilor expusi.

Art. 14. - Lucrătorii nu trebuie să fie expusi în nici o situație la niveluri superioare valorii limită a expunerii.

Art. 15. - (1) Dacă valoarea limită a expunerii este depășită, în ciuda măsurilor luate de către angajator pentru a respecta prevederile prezentei hotărâri, acesta trebuie să ia imediat măsuri pentru a reduce expunerea sub valoarea limită a expunerii.

(2) Angajatorul trebuie să identifice motivele pentru care valoarea limită a expunerii a fost depășită și, în consecință, trebuie să îmbunătățească măsurile de protecție și prevenire pentru a preveni o nouă depășire a acesteia.

Art. 16. - Potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la necesitățile lucrătorilor expusi la riscuri specifice.

SECȚIUNEA a 3-a

Informarea și formarea lucrătorilor

Art. 17. - (1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure ca lucrătorii expusi riscurilor generate de vibrații mecanice la locul de munca și/sau reprezentanții acestora să beneficieze de informații cu privire la rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7 și de o formare corespunzătoare.

(2) Informarea și formarea prevăzute la alin. (1) trebuie să se refere în special la:

- a) măsurile luate în aplicarea prezentei hotărâri pentru a elimina sau reduce la minimum riscurile datorate vibrațiilor mecanice;
- b) valorile limită ale expunerii și valori de expunere de la care se declanșează acțiunea;
- c) rezultatele evaluărilor și ale măsurărilor vibrațiilor mecanice efectuate potrivit secțiunii 1;
- d) leziunile care ar putea fi produse de echipamentele de lucru utilizate;
- e) cum și de ce trebuie detectate și raportate semnele de leziune;
- f) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății;
- g) practici de lucru sigure pentru minimizarea expunerii la vibrații mecanice.

SECTIUNEA a 4-a

Controlul EIP fabricate

Art. 18. - Consultarea si participarea lucratorilor si/sau a reprezentantilor acestora în ceea ce priveste aspectele reglementate de prezenta hotarâre trebuie sa se realizeze potrivit prevederilor legislatiei nationale care transpun Directiva 89/391/CEE.

CAPITOLUL III

Supravegherea sanatatii

Art. 19. - (1) Fara a aduce atingere prevederilor legislatiei nationale care transpun Directiva 89/391/CEE, Ministerul Sanatatii adopta dispozitii pentru a asigura supravegherea corespunzatoare a sanatatii lucratorilor în raport cu rezultatul evaluarii riscurilor prevazute la art. 7, daca acesta indica un risc pentru sanatatea lor.

(2) Aceste dispozitii, inclusiv cerintele specificate pentru dosarele medicale si disponibilitatea acestora, sunt în conformitate cu reglementarile în vigoare.

Art. 20. - (1) Supravegherea sanatatii trebuie sa contribuie la prevenirea si diagnosticarea rapida a oricarei afectiuni legate de expunerea la vibratii mecanice.

(2) Rezultatele supravegherii medicale trebuie sa fie luate în considerare la aplicarea masurilor de prevenire la un anumit loc de munca.

Art. 21. - Trebuie sa se asigure supravegherea medicala corespunzatoare atunci când:

a) expunerea lucratorilor la vibratii este de asa natura încât poate fi stabilita o legatura între aceasta expunere si o boala identificabila sau efecte daunatoare asupra sanatatii;

b) este probabil ca afectiunea sau efectele sa apara în conditiile de lucru specifice ale unui anumit lucrator;

c) exista tehnici testate pentru detectarea afectiunii sau a efectelor daunatoare asupra sanatatii.

Art. 22. - Lucratorii expusi la vibratii mecanice superioare valorilor prevazute la art. 5 alin. (1) lit.

b) si la art. 6 alin. (1) lit. b) au dreptul la o supraveghere corespunzatoare a sanatatii în orice situatie.

Art. 23. - (1) Fiecare lucrator supus supravegherii sanatatii potrivit art. 19-22 trebuie sa aiba un dosar medical individual.

(2) Medicul de medicina muncii trebuie sa actualizeze dosarele medicale prevazute la alin. (1).

(3) Dosarele medicale prevazute la alin. (1) trebuie sa cuprinda un sumar al rezultatelor supravegherii sanatatii realizate.

(4) Dosarele medicale prevazute la alin. (1) trebuie sa fie pastrate într-o forma adecvata pentru a permite orice consultare ulterioara, tinându-se seama de prevederile legislatiei în vigoare privind

secretul medical.

(5) Copii ale dosarelor medicale prevazute la alin. (1) pot fi furnizate, la cerere, directiilor de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti.

(6) Lucratorul trebuie sa aiba acces, la cerere, la propriul sau dosar medical.

Art. 24. - Atunci când, în urma supravegherii starii de sanatate, se constata ca un lucrator sufera de o anumita boala sau de efecte negative asupra sanatatii, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le considera a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, lucratorul trebuie:

a) sa fie informat de catre medic sau de medicul de medicina muncii cu privire la rezultatul care îl priveste personal;

b) sa primeasca informatii si sfaturi cu privire la orice supraveghere a sanatatii la care trebuie sa se supuna dupa încheierea perioadei de expunere.

Art. 25. - (1) Atunci când, în urma supravegherii sanatatii, se constata ca un lucrator sufera de o boala identificabila sau manifestari ale efectelor adverse asupra sanatatii, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le considera a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, angajatorul trebuie:

a) sa fie informat cu privire la orice rezultate semnificative ale supravegherii sanatatii, cu respectarea secretului medical;

b) sa revizuiasca evaluarea riscului efectuata potrivit sectiunii 1 din cap. II;

c) sa revizuiasca masurile prevazute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor, potrivit sectiunii a 2-a din cap. II;

d) sa tina seama de recomandarile medicului de medicina muncii sau ale directiilor de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti, pentru punerea în aplicare a oricaror masuri necesare pentru eliminarea sau reducerea riscului, potrivit sectiunii a 2-a din cap. II, inclusiv sa aiba în vedere posibilitatea de a atribui lucratorului un alt post de lucru unde nu exista riscuri de expunere;

e) sa asigure supravegherea continua a sanatatii si sa ia masuri pentru a fi reexaminata starea de sanatate a oricarui alt lucrator care a fost expus în mod similar.

(2) În situatia prevazuta la alin. (1) lit. e) medicul de medicina muncii sau directiile de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti pot propune ca persoanele expuse sa fie supuse unui control medical.

CAPITOLUL IV

Dispozitii finale

Art. 26. - (1) Echipamentele de munca ce au fost sau sunt puse la dispozitia lucratorilor înainte de data de 1 iulie 2007 si care nu permit respectarea valorilor limita ale expunerii, tinându-se seama de ultimele progrese tehnice si/sau de masurile organizatorice luate, pot fi utilizate pâna la data de 1 iulie 2010.

(2) Fac exceptie de la prevederile alin. (1) echipamentele de munca utilizate în agricultura si silvicultura, care pot fi utilizate pâna la data de 1 iulie 2014.

Art. 27. - În conformitate cu principiile generale ale protecției sănătății și securității lucrătorilor, în cazul transportului maritim și aerian, în împrejurări bine întemeiate, se vor face excepții de la art. 14 și 15 în ceea ce privește vibrațiile transmise întregului corp, dacă, date fiind dezvoltarea actuală a tehnicii și caracteristicile specifice ale locurilor de muncă, nu este posibil să se respecte valoarea limită a expunerii, în ciuda măsurilor tehnice și/sau organizatorice luate.

Art. 28. - (1) În cazul în care expunerea unui lucrător la vibrații mecanice este, de regulă, inferioară valorilor expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b), dar variază substanțial de la un moment la altul și poate depăși ocazional valoarea limită a expunerii, se vor face excepții de la art. 14 și 15.

(2) Valoarea medie a expunerii într-o perioadă de 40 de ore trebuie să fie mai mică decât valoarea limită a expunerii și trebuie să existe dovezi care să arate că riscurile regimului de expunere la locul de muncă sunt mai scăzute decât cele ale expunerii la valoarea limită a expunerii.

Art. 29. - (1) Prevederile art. 27 și 28 se aplică numai în condiții care garantează, ținându-se seama de împrejurări speciale, că riscurile sunt reduse la minimum și că lucrătorii în cauză sunt supuși unei supravegheri mai atente a sănătății.

(2) Prevederile art. 27 și 28 nu se mai aplică imediat ce împrejurările care le justifică nu mai există.

Art. 30. - (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă orice alte dispoziții contrare. Prezenta hotărâre transpune Directiva 2002/44/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibrații), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 177/2002.

PRIM-MINISTRU

CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemneaza:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul economiei și comerțului,

Codrut Ioan Seres

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolaescu

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Nicolae Flaviu Lăzin,

secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,

Andrian Ciocănea,

secretar de stat

București, 22 decembrie 2005.

Nr. 1876.

VIBRATII MECANICE

A. VIBRATII TRANSMISE SISTEMULUI MÂNA-BRAT

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibratii transmise sistemului mâna-brat se bazeaza pe calcularea valorii expunerii zilnice pentru o perioada de referinta de 8 ore $A(8)$, exprimata ca radacina medie patratica (rms) (valoare totala) a valorilor acceleratiei ponderate în frecventa, determinate pe axele ortogonale $a(hwx)$, $a(hwy)$, $a(hwz)$, definite în cap. 4 si 5 si în anexa A la standardul SR EN ISO 5349-1:2003.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi facuta pe baza unei estimari realizate în functie de informatiile furnizate de producatori cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate, precum si pe baza observarii practicilor de lucru specifice sau a unor masurari.

2. Masurare

Când se efectueaza o masurare în conformitate cu art. 7 din hotarâre:

- a) metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie sa fie reprezentativa pentru expunerea personala a unui lucrator la vibratiile mecanice în cauza;
- b) metodele si aparatura utilizate trebuie adaptate la caracteristicile particulare ale vibratiilor mecanice care urmeaza a fi masurate, la factorii de mediu si la caracteristicile aparaturii de masurare, în conformitate cu standardul SR EN ISO 5349-2:2003;
- c) în cazul dispozitivelor care trebuie tinute cu ambele mâini, masurarile trebuie efectuate pentru fiecare mâna. Expunerea este determinata în raport cu valoarea cea mai ridicata dintre cele doua; se dau, de asemenea, informatiile pentru cealalta mâna.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratiile mecanice interfereaza cu manipularea corecta a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratiile mecanice interfereaza cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulatiilor.

5. Echipamente individuale de protectie

Echipamentele individuale de protectie împotriva vibratiilor transmise sistemului mâna-brat pot fi prevazute în programul de masuri la care s-a facut referire în art. 13 din hotarâre.

B. VIBRATII TRANSMISE ÎNTREGULUI CORP

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibratii se bazeaza pe calcularea expunerii zilnice $A(8)$, exprimata ca acceleratie continua echivalenta pe o perioada de 8 ore, calculata ca cea mai ridicata valoare (rms) sau ca cea mai ridicata valoare a dozei de vibratii (VDV) a acceleratiilor ponderate în frecventa, determinate pe cele trei axe ortogonale ($1,4a(wx)$, $1,4a(wy)$, $a(wz)$) pentru un lucrator asezat sau în picioare), în conformitate cu cap. 5, 6 si 7 din anexa A si din anexa B la standardul SR ISO 2631-1:2000.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi facuta pe baza unei estimari realizate în functie de informatiile furnizate de producatori, cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate si pe baza observarii practicilor de lucru specifice sau a unor masurari. În cazul transportului maritim se pot lua în considerare numai vibratiile cu o frecventa mai mare de 1 Hz.

2. Masurare

2.1. Când se realizeaza o masurare în conformitate cu art. 7 din hotarâre, metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie sa fie reprezentativa pentru expunerea personala a unui lucrator la vibratia mecanica în cauza.

2.2. Metodele utilizate trebuie adaptate la caracteristicile specifice ale vibratiilor mecanice ce urmeaza a fi masurate, la factorii de mediu si la caracteristicile aparaturii de masurat.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratia mecanica interfereaza cu manipularea corespunzatoare a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotarâre se aplica în special când vibratiile mecanice interfereaza cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulatiilor.

5. Amploarea expunerii

Prevederile art. 10 lit. g) din hotarâre se aplica în special când, datorita naturii activitatii, un lucrator beneficiaza de încaperi pentru odihna asigurate de catre angajator.

Expunerea întregului corp la vibratii în aceste încaperi trebuie redusa la un nivel compatibil cu functiile si conditiile lor de utilizare, cu exceptia cazurilor de forta majora.